

ALBÍN MEDÚZ AKO PROFESIONÁLNY HEREC V SPIŠSKOM DIVADLE

Diana DUNČKOVÁ

Po prvý krát sa Albín Medúz stretol s ozajstným divadelným umením v podobe „Čierneho divadla“ (Čierne divadlo je druh divadelného prejavu využívajúci kontrast svetla a tmy. Uplatňuje sa najmä v bábkovom divadle. Využíva trikovicu podstatu kúzelnického „čierneho kabinetu“. Celý javiskový priestor aj s podlahou je potiahnutý čiernou látkou, obyčajne zamatovou, pohlcujúcou odrazy svetla. Za bočnými portálmi sú nad sebou umiestnené silné svetelné zdroje, ktoré svietia proti sebe a vytvárajú intenzívnu svetelnú clonu – svetelný tunel. Za ňou sa pohybujú bábkoherci v čiernom kostýme s kuklou, doplnenom čiernymi rukavicami a obuvou. Herec tak zpláva s čiernym pozadím javiska a pre diváka sa stáva neviditeľným. Vo svetelnej clone vodí predmety, rekvizity a bábky technologicky riešené tak, aby sa vlastnými rukami a telom nedostali pri akcii do svetelného pruhu)¹ Jiřího Srnca z Prahy² na predstavení „Moment muzical“ vo svojom rodisku.

Ako sám Albín Medúz hovorí:

„Odvtedy som cítil v podvedomí, že sa raz dostanem na javisko, ale netušil som, že sa stanem profesionálom“.³

Albín Medúz stál prvýkrát na javisku až ako stredoškolač. V divadle poézie⁴ „Tvar“ pri Okresnom osvetovom stredisku v Nitre. Recitovali a hrali pásma poézie takých autorov ako boli Ch. Baudelaire, F. Vilona a I. Mojika, ale aj malé študentské postavy v Krajevom divadle v Nitre (dnes Divadlo Andreja Bagara). Jeho prvým režisérom bol Vladimír Smetka, prísny divadelný kritik, vedúci divadelného súboru Tvar. Albín Medúz spomína na Smetkovu definíciu herectva:

„Niečo vieš. Musíš to všetko, všetko čo vieš, odovzdať divákovi lebo keď niečo zamlčíš tak divák umrie sprostý“. Medúz na ňo nadväzuje: „Všetko čo viem mám od neho, celou dušou sa mi odovzdal. Naučil ma základ divadelnej techniky: pohyb a hovorené slovo, všetko čo som

---

¹ Encyklopédia dramatických umení slovenska, Bratislava 1989, str. 187

² Jiří Srnec – je český divadelník, scénograf, režisér, výtvarník, hudobný skladateľ, manažér svetoznámeho Čierneho divadla Jiřího Srnca. (http://cs.wikipedia.org/wiki/Jiří_Srnec, 13. 05. 2010)

³ Z osobného rozhovoru, 4.4.2010

⁴ Divadlo poézie – javisková transpozícia básnického textu jedného alebo viacerých autorov s jednotlivými spoločným menovateľom. (Encyklopédia dramatických umení slovenska, Bratislava 1989, str. 303)

vedel v 16-17 rokoch mi pripomínalo, že divák je v divadle najposvätnejší.“⁵ Smetka často komentoval jeho amatérestvo: „Bolo to dobré až na tých päť Albínov.“⁶

Počas štúdia na strednej škole v Nitre sa začal formovať dôvod A. Medúza stať sa hercom, aj keď len na ochotníckej úrovni. Ako sa interpret vyjadril:

„Kto raz stojí na javisku cíti, ako sa vracia napätie z hľadiska nazad na javisko (zákon zachovania energie), vie, že jeho úsilie nadviazať komunikáciu s divadlom bolo úspešné. Ten pocit je vždy rovnaký. Ako bezváhový stav kozmonauta alebo opojené narkotikum. Ten pocit ženie herca aby zas a znova vstúpil na javisko, ale musí zo seba odovzdať všetko. Vždy som obdivoval maratónskych bežcov dobehli do cieľa polomŕtvy a vždy sa postavili na štart aby dobehli polomŕtvy. Túžia po tom pociť, že to zvládli a že to nabudúce dosiahnu lepšie a tak je to aj z herectvom“.⁷

Keďže nemal patričné akademické vzdelanie, musel si ho získavať samostatným štúdiom kníh, ktoré bolo v tom čase možné získať. A tak čítal všetky knihy z ktorých mohol získať čo najviac poznatkov a vedomostí.: K. S. Stanislavského, V. I. Nemirovič – Dančenka, J. B. Vachtangova, B. Brechta.

Umelecké zrenie

Od roku 1972 bol dva roky v Základnej vojenskej službe a keď skončil, presťahoval sa do Levíc. Tu pracoval v Mestskom kultúrnom centre ako vedúci výtvarného ateliéru a neskôr v Okresnom osvetovom stredisku ako metodik pre divadlo a vedúci Stálej ochotníckej divadelnej scény⁸ pri OOS v Leviciach. Založil autorské ochotnícke divadlo „Animato“⁹ (1974) a počas piatich rokov až do roku 1979 napísal pre toto divadlo šesť autorských inscenácií: Skúška, Antigona, Ústa plné zeme, Donkichot z našej ulice, Život je hra a Poleno. S týmto súborom sa pravidelne zúčastňoval okresných, krajských a celoslovenských prehliadok súborov MJF a získal viacero ocenení za autorskú, réžijnú a hereckú zložku.¹⁰ Najväčším ocenením pre A. Medúza bolo udelenie ceny na

---

⁵ Z osobného rozhovoru, 4.4. 2010

⁶ Smetkova fyzikálna jednotka: jeden Albín = množstvo energie, ktoré musí vydať interpret, aby prehltol jednu koncovku

⁷ Z osobného rozhovoru, 4.4.2010

⁸ Administratívne zoskupenie vyspelých divadelných ochotníckych súborov v okrese Levice, ktorých činnosť po organizačnej a metodologickej línii dotovalo Okresné osvetové stredisko (OOS)

⁹ Súbor Malých javiskových foriem (MJF) pri Stálej ochotníckej divadelnej scéne v Leviciach

¹⁰ JAVISKO, ročníky 1974 - 78

Slovesnej jari v roku 1978, keď jeho autorský text: Život je hra bol ocenený ako nedramatický text, ktorý bol javiskovo realizovaný. Je uložený v Literárno – muzeálnom oddelení Matice Slovenskej v Martine.

Herec profesionálneho divadla

V roku 1980 prijal ponuku od riaditeľa Prešovského divadla Jonáša Záborského Jána Šilana a od 1.11. 1980 sa stal členom Súboru pre deti a mládež Divadla Jonáša Záborského v Prešove na pobočnej scéne v Spišskej Novej Vsi .

„V Spišskej Novej Vsi, meste s dlhoročnou divadelnou tradíciou, vznikol v roku 1980 Súbor pre deti a mládež, ktorý bol filiálnym súborom prešovského Divadla J. Záborského. Divadlo muselo prekonať množstvo prekážok a problémov, počnúc veľkou migráciou v umeleckom súbore, ktorý sa vytvoril kombináciou talentovaných ochotníckych divadelníkov a menej využívaných, alebo začínajúcich profesionálnych tvorcov z regiónu východného Slovenska, a končiac absenciou pevnejšieho umeleckého vedenia a dramaturgickej profilácie v prvých sezónach. Zvrat nastal po príchode režiséra Miroslava Košického v polovici 80. rokov 20. storočia, pod ktorého vedením divadlo zaznamenalo umelecký vzostup a v roku 1992 sa napokon osamostatnilo ako Spišské divadlo. K najpozoruhodnejším výsledkom umeleckej tvorby v sledovanom období patrili inscenácie Tajovského hry Ženský zákon (1980, r. E. Gurtler), Uhlárova Princezná Maru (1983, r. B. Uhlár), Vampilovova Rozlúčka v júni (1984, r. M. Košický) či dve inscenácie vynikajúceho ruského režiséra Vjačeslava Spesivceva, Ajtmatovovo Popravisko (1989) a Dostojevského Besi (1989).”¹¹

„Po ôsmich rokoch som stál po prvý krát v Spišskej Novej Vsi na javisku, to som netušil že to bude celoživotne.“¹²

Prišiel s neprofesionálneho, ochotníckeho divadelného sveta a takmer „za noc“ sa stal profesionálom. Rodinné pomery ho donútili, aby odišiel z Levíc.

V novembri 1980 mal Súbor DaM pri DJZ rozkúšanú inscenáciu pre mládež „Dobrodružstvo Barzacovej výpravy v Afrike“. V tejto inscenácii mal pôvodne hrať malú postavu Kamelota,

---

¹¹ Kret, A.

Pätnásť rokov od zániku posledného špecializovaného detského divadla na Slovensku, Slovenské divadlo. Vol. 55, no. 1 (2007), p. 40-54.

¹² Z osobného rozhovoru, 4.4. 2010

kolega Peter Šesták vážne ochorel, režisér Jaroslav Rihák rozhodol, že postavu Barzaca bude hrať A. Medúz. Pre interpretáta to znamenal ďalší krok k profesionálnemu herectvu.

„Zavreli sme sa na týžden a drvili texty, mizanscény, postupy, analyzovali, kreovali, prispôbovali.“¹³ Po dvoch týždňoch bola premiéra.¹⁴ Prvá profesionálna premiéra A. Medúza ako herca. „Všetko to prebehlo tak rýchlo, že som si to vlastne ani neuvedomil. Veľmi rýchlo som pochopil aký je rozdiel medzi ochotníckym a profesionálnym divadlom. Profesionálne divadlo je ako továreň, bežiaci pás, na ktorý naskočíš, a ak sa neudržíš vypadneš“¹⁵ Medúz sa udržal. Ukázal čo všetko vie a od inscenácie k inscenácii rástol a ďalej sa učil a vzdelával. Absolvoval herecké doškolenia usporiadané v rokoch 1981 – 1983 riaditeľstvom DJZ špeciálne pre súbor DaM formou týždenného stretnutia s pedagógmi Vysokej školy múzických umení v Bratislave s Prof. I. Pavlítovou, Prof. J. Cieľovou a s pedagógom javiskového pohybu a tanca PhDr. J. Letenajom. Cieľom týchto školení, keďže nikto v súbore DaM nemal patričné herecké akademické vzdelanie bolo, dostať hercov na profesionálnu úroveň.

„Svojimi psychofyzickými hereckými dispozíciami sa stal platným členom novovzniknutého súboru a oporou repertuáru zameraného na mládežnícke publikum. Vo vážnych aj veseloherných postavách uplatňuje schopnosť dynamického prejavu a hravého nadhľadu vychádzajúceho z precíznych tvorivých postupov pohybovej zdatnosti.“¹⁶

Albín Medúz pod vedením režiséra V. S. Spesivceva

V roku 1989 prišiel Vijačeslav Semionovič Spesivcev a jeho Popravisko.

„V. Spesivceva, ako režiséra a dramaturga svedčí aj fakt, že v roku 1989 mu dal významný kolumbijský spisovateľ G. G. Marquez súhlas, ako jedinému autorovi na svete dramaturgizovať svoje diela. V Spišskej Novej Vsi okrem iného Vijačeslav Spesivcev naučil hercov rozumieť divadlu cez namáhavú prácu doslova cez telesnú aj duševnú drinu a divákov zas primäl cez ich citové zainteresovanie sa do javiskového obrazu túto prácu ocení.“¹⁷

Do Spišskej Novej Vsi prišiel na pozvanie M. Košického aby tu postavil repliku svojej svetovo známej inscenácie Ajtmatova: Popravisko.

---

¹³ Z osobného rozhovoru, 4.4. 2010

¹⁴ J. Verne, M. Vojteková: Neuveriteľné dobrodružstvá Barzacovej výpravy v Afrike, réžia J. Rihák, premiéra 11.12. 1980.

¹⁵ Z osobného rozhovoru 4.4. 2010

¹⁶ Kol. autorov: Encyklopédia dramatických umení Slovenska, M-Ž. Bratislava, VEDA 1990, s. 48

¹⁷ <http://www.sav.sk/journals/uploads/04031406divadlo%20107.pdf>

„Miroslav Košický, vlastným menom Dziak Košický (15. 04. 1947, Košice) – režisér. Po štúdiách réžie na VŠMU v Bratislave pôsobil ako dabingový režisér v ČST v Košiciach. Od roku 1985 režisér, od roku 1986 umelecký šéf DJZ DaM v Spišskej Novej Vsi.“¹⁸

Divadelná kritička Jarmila Andrejčáková sa k V. S. Spesivceovmu Popravisku vyjadrila:

„Videla som už popravisko aj v inom divadle, na slávnej scéne v Lipsku v réžii Spesivceva. Navštívil ju skúsený vysoko profesionálny súbor. Lipská prednáška zapôsobila na mňa tak, ako predstavenie, ktoré som videla na východnom Slovensku na scéne pre deti a mládež. Bolo to celé akési drsnejšie, pravdivejšie, bolo to prirodzené, naturalistické, takým , akým Ajtmatov román naozaj je a aký je aj Ajtmatov sám“.¹⁹

Jeho režisérsky prístup vychádza prísne zo Stanislavského školy prežívania s tým, že tento princíp obohatil o tzv. „emocionálny tok“. Jeho nezaujímá proces nadobúdania a interpretácie citu.

„Pre diváka je zaujímavejší problém (stav) a nie jeho vznik. A práve tento stav vybičovaný hercom do krajnosti vytvára onen “emocionálny tok”. Tento musí herec na javisko priviesť už hotový. V zlomku sekundy jeho vyvrcholenia dochádza ku katarzii situácie. Tá sa striktno zlomí a vzniká iná emócia, ktorá je pre diváka síce šokujúca, ale v celom kontexte pochopiteľná.“²⁰

V. S. Spesivcev prišiel urobiť so Spišskej Novej Vsi repliku inscenácie s novým scénografom J. Bazanovom, ktorý ho posunul celkom inam k ojedinelému pohľadu na tému a s novým hereckým súborom, ktorý predtým nepoznal, a tak vznikol iný úplne nový tvar, ktorý ani v Moskve nemal toľko postáv ako sám Spesivcev priznal: „ Nikde na svete by ste nenašli taký súbor, ktorý by s našimi myšlienkami išiel až za pokraj priepasti. V Spišskej Novej Vsi sú takí blázni, a ja im ďakujem, že mi dôverovali.“²¹

Spesivcovo tvorivý prístup sám režisér komentoval: „Na začiatku našej spolupráce sám povedal, že musíme prejsť tromi etapami. Ale prešli sme zatiaľ len dve. V prvej etape bolo našou úlohou nájsť spoločný rytmus bio-psycho-fyzický. Naplniť ho emóciám. V druhej etape sme pre tieto emócie hľadali formy. Nájsť správnu atmosféru, zjednotiť výraz, to je úloha tretej etapy našej

---

¹⁸ Encyklopédia dramatických umení, Bratislava 1989, A – L, str. 602

¹⁹ Jarmila Andrejčáková, Svet socializmu, SS „Dnes hráte pre mňa, 6.6.1989, str. 6-7

²⁰ V.S. Spesivcev, Emocionálny tok, ešte nepublikovaný text, Moskva 1989

²¹ Jarmila Andrejčáková, Svet socializmu, SS „Dnes hráte pre mňa, 6.6.1989

spolupráce. Máte hrať oveľa pomalšie, text nechať doznieť. To, čím ste nabitý musíte mať pod prísnou kontrolou.“²²

V roku 1992 vzniklo Spišského divadlo delimitáciou od Divadla Jonáša Záborského v Prešove. Všetci tvorcovia od javiskovej techniky, až po režiséra zostali v tej istej budove. Divadlo si zachovalo svoj štatút Divadla pre deti a mládež, ďalej pripravovalo inscenácie v základnej hereckej zostave s hosťujúcou herečkou Vierou Strniskovou.

„Najslávnejšou aj najfrekventovanejšou hviezdou Spišského divadla bola dovtedy Viera Strnisková z činohry SND“²³ Miro Košický si pozýval režisérov z iných divadiel (okrem Spesivceva hosťoval v Spišskom divadle aj Vitalij Mozgalin²⁴ – režisér Moskovského experimentálneho divadelného štúdia) – V. Jerofejev: Moskva – Petušky, premiéra 24.2.1993) a prvýkrát sa divadlo prezentovalo aj v Moskve a to hneď viacerými inscenáciami (Durrenmat: Návšteva starej dámy, Jerofejev Moskva Petušky a rozprávkou M. Dobšinského rozprávky I.)

Do Spišského divadla nastúpil ako interný režisér Róbert Horňák (1992 -1994) čím sa rozšíril a dobudoval charakter inscenačných postupov – brechtovský odstup a nadhľad. Postupne hosťovali aj ďalší režiséri: Michal Spišák (P. Claudel: Zvestovanie, premiéra 17.12.1992).

Miroslav Košický a jeho vplyv na A. M.

M. Košický pracoval v divadle už od roku 1984, bol jeho umeleckým vedúcim a neskôr sa stal prvým riaditeľom Spišského divadla, ako režisér mal vplyv na celý umelecký súbor od svojho nástupu do divadla. V období po roku 1992 sa v prvom rade venoval tvorbe ako autor. Na jednej strane to bol začiatok viacdielného rozprávkového seriálu v dramatizácii Dobšinského rozprávok a na strane druhej veľké projekty presahujúce bežnú prípravu dramatického diela. Jeho „Výjavy zo života mesta“ a „Stopy slova a písma“ boli postavené na podrobnom štúdiu histórie faktov o Spiši a dôsledného štúdia Bible.²⁵

A. Medúz na tieto projekty spomína: „Výjavy zo života mesta a Stopy slova a písma boli inscenácie hlavne o sústreďení a strihu. Vo výjavoch som bol na javisku dovedna dvanásť minút, teda ani nie pätinu trvania predstavenia. Mal som sedemnášť prevlekov a mojich osemnášť postáv za menej ako minútu museli divákovi ukázať svoju minulosť, prítomnosť a budúcnosť.“

²² Jarmila Andrejčáková, Svet socializmu, SS „Dnes hráte pre mňa, 6.6.1989

²³ Anton Kret, Spišské divadlo Spišská Nová Ves, Spišská Nová Ves 2006, str. 96

²⁴ <http://www.nytimes.com/1990/04/26/theater/solzhenitsyn-bars-gulag-staging-so-muscovites-have-rehearsals.html>

²⁵ <http://www.rytier.sk/rytier/2000/4-00/2000.html>

Ved' práve o to v divadle vždy ide. Tieto kratulinké etudy nás všetkých nútili hrať nie len zobrazované obdobia, teda nie len napodobovať, ale hlavne analyzovať jednotlivé charaktery postáv z mäsa a krvi tak, aby divák pochopil všetky mimovzťahy a ich vzájomnú prepletenosť. Často to boli mini monológy. Vyžadujúce si maximálne vnútorné nasadenie a Spesivcevovský "emocionálny tok", aby tomu divák naozaj uveril. A to isté sa opakovalo aj v Stopách slova a písma".²⁶

Toto obdobie vyvrcholilo v Spišskom divadle v dvoch výnimočných divadelných predstaveniach a obe režíroval Miroslav Košický. Mrožkový „Emigranti“ (premiéra 14.12.1995) boli na druhej návšteve v Moskve.

V správe pre ministerstvo kultúry uviedol J. Lapšanský:

„Chudožestvený rukovoditeľ divadla na Petrovskej ulici v Moskve Kiril Pančenko si už na skúške utvoril o Slovákoch lichotivý obraz profesionálov pristupujúcim k robote so sto percentným nasadením a absolútnou koncentráciou. Samotné predstavenie vyvrcholilo divákmi. Boli ovácie. Samotné publikum a následne renomovaný teatrológovia, divadelný kritici zoskupení v odbornej porote hodnotili najmä „humán side“ – ľudský rozmer emigrantov prepracovanú psychológiu postáv, hutné priehŕstie spontánných sympatií získal herecky róbustnejší Jozef Friňák obohacujúci svoj part zemitou výraznou uvážlivo dávkovanou mimikou. Porota však veľmi priaznivo prijala zvnútornený intelektuálne aj krehkejšie ladený výkon A. Medúza".²⁷

Klubové predstavenie Georga Taboriho: Goldbergovské variácie (premiéra 29.9.2000) priviedla súbor na iný festival do Prahy (medzinárodný).

„Na festivale židovskej kultúry roku 2004 v Prahe sme hrali inscenáciu v divadle „V krátke ulici“, zatiaľ čo o ulicu ďalej hrali v tom istom čase svoje naštudovanie pražskí herci. My sme hrali v malej sale v divadle ROXY.“²⁸

„G. Taboriho Goldbergovské variácie hovoria o divadelnom súbore, ktorý sa snaží niekde v pivnici pripraviť inscenovanú Bibliu. Tesne pred G. Taborim sme naštudovávali „Stopy slova a písma“, teda výstupčky, ktorým sa variácie venujú sme poznali do detailu s Biblickou presnosťou. M. Košický, ako režisér aj hral postavu režiséra, ktorý sa pokúša Bibliu inscenovať. Ja som hral postavu Goldberga, teda jeho asistenta. Ja som naozaj robil Košickému asistenta réžie

²⁶ Z osobného rozhovoru zo dňa 18.04.2010

²⁷ J. Lapšanský, Výhonky slovanského venca, festival v Moskve, 1-8 júna 1997

²⁸ http://www.9bran.cz/2004/HTML1/main_ostatni.html

takmer dvadsať rokov. Čiže nič sme nemuseli hrať. Náš vzájomný vzťah a to platí nie len o manželskom vzťahu, bol tak našponovaný, ako to G. Tábori vo svojej inscenácii popisuje. Variácie teda boli z mäsa a kostí, s množstvom improvizovaných odbočiek, plných vzájomnej nenávisti a vzájomného odpúšťania.²⁹

3.6 A. Medúz a jeho vzťah k divadlu hranému pre deti

Väčšina divadiel do istej miery podceňuje tvorbu pre deti a mládež. Je to však omyl, ktorý veľmi dobre poznajú tí, čo svoj život zasvätili tejto práci. V prvom rade sú to bábkové divadlá a súbory pracujúce práve s touto kategóriou diváctva.

Základný rozdiel je v tolerancii. Detský divák prijíma všetko okolo seba ako reálnu skutočnosť a verí jej. Jeho fantázia je nesmierna, nepoznačená životnými skúsenosťami, veľmi rýchlo sa stotožňuje s dejovou líniou a postavami.

Albín Medúz sa stotožňuje s tvrdením Karola Čáríka.

„Detského diváka si veľmi vážim. Dokonca viac, ako dospelého. Herecké nasadenie je, povedal by som, rovnaké, ale pocit zodpovednosti voči deťom ma núti k presvedčivejšiemu, pravdivejšiemu a úprimnejšiemu hereckému prejavu. Chceme, aby som si získal jeho pozornosť a aby mi dieťa uverilo. Potom ho môžem zabávať, provokovať, poučať aj nenápadne "vychovávať". Nesmiem ho však klamať a hlavne nie sklamať.“³⁰

„Divák je ako malé dieťa. Ak do piatich minút nedostane cumlík, začne plakať. Táto pravda sa detského diváka týka zvlášť. Ak hneď na začiatku predstavenia nedostane inscenacný kľúč, stráca záujem a otvorene sa k tomu aj priznáva.

A tak je to aj s charaktermi postáv. Prijme na počiatku čistý tvar postavy, prijme jej premeny, ale musí jej uveriť. Akýkoľvek náznak neistoty hercovi vykričí v podobe nezáujmu“.³¹

Aby herec udržal záujem detského diváka je nútený hrať nie len presvedčivo po dramatickej osy postavy, ale aj naplno čo sa týka hereckého nasadenia a ako je to s improvizáciou?

„Improvizácia v detskom predstavení je temer vylúčená, lebo detský divák vtiahnutý do deja nie je schopný prijať odbočenie. Ak sa vyskytne, okamžite reaguje na nové skutočnosti a hľadá odpovede. Ak sa ich nedočká, jeho záujem upadá a začne sa nudiť.

²⁹ Z osobného rozhovoru zo dňa 18.4.2010

³⁰ http://kultura.pravda.sk/karol-calik-deti-nesmiem-sklamat-ani-klamat-f2t-sk_kfilm.asp?c=A100104_091807_sk_kfilm_p20, 10. 05. 2010.

³¹ Z osobného rozhovoru zo dňa 24.4. 2010

Iná je situácia, keď je dieťa priamo vyzývané na spoluprácu. Vtedy je úloha herca koordinovať ďalší priebeh hry tak, aby sa v dejovej línii nestratil, nie len on ale v prvom rade divák. Takáto priama spolupráca si vyžaduje isté skúsenosti a schopnosti. Odborne sa tomu hovorí „manipulácia s divákom“.

Divák vyzretejší, starší, divadelne skúsenejší je aj tolerantnejší. Vníma predstavenie ako celok. Je ochotný podstúpiť aj isté obmedzenia v priamočiarosti deja a považuje to za prirodzené. Na druhej strane aj tie najzaujímavejšie improvizované odbočenia musia byť dopredu pripravené. Páni J. Werich³² a M. Horníček³³ svoje predscény dlho a precízne pripravovali aby ich vystúpenia boli účinné. Ale v predstaveniach ich prezentovali ako improvizáciu.

„Ďalší, nemenej dôležitý rozdiel medzi predstaveniami pre deti a dospelého diváka je ich akčnosť. Dieťa nedokáže časovo dho vnímať dialóg bez akcie. Preto tvorcovia rozprávok siahajú viac k zvizualizovaniu deja, obmedzujú sa len na texty, ktoré odkrývajú charakter alebo posúvajú dej. Navyše celkom malé deti vnímajú dej leporelovito, to znamená, že každý obraz musí mať svoju miništruktúru dramatického diela a musí byť uzavretý tak, aby návazný obraz začal týmto uzáverom. Obkročmé odkazy v jednotlivých dejstvách, ako sme zvyknutý pri klasickej dráme, dieťa predškolského a nižšieho školského veku nedáva do súvislostí, preto je jeho vnímanie celku nedostatočné.“³⁴

Túto teóriu výstavby dramatických diel pre deti potvrdzuje aj šum, prípadne vrav v publiku, keď dieťa cíti potrebu si niektoré problémy v nepochopení vykonzultovať so svojim okolím a to hneď.

Dieťa má voľnejšiu fantáziu, preto vníma znakové prvky v predstavení tak, ako sú označené. Vlniaca sa plachta modrej farby je proste voda a dieťa nerieši problém, ako je to technicky urobené. Projekcia na plátno je prvok označujúci to, čo sa zobrazuje a nie technický prvok. To platí o všetkom. Od scény ktorá môže byť minimalistická, cez kostým, masku až po herca. Ten kto sa na javisku usmieva je dobrý, kto sa mračí je zlý.

To sú všetko dramatické scénické prvky a čo samotný herec? Podľa tvrdenia A. M:

---

³² bol český filmový a divadelný herec, spevák, spisovateľ, dramatik a filmový scenárista, významný predstaviteľ medzivojnovnej divadelnej avantgardy a povojnovej českej divadelnej a filmovej kultúry; tvoril umeleckú dvojicu s Jiřím Voskovcom.

³³ Jeho humor mal pointu a s matematickou presnosťou vedel trafiť klinec po hlavičke. Svojich divákov bral ako partnerov a oni jeho úprimnosť vedeli oceniť. Český herec, spisovateľ a režisér Miroslav Horníček zomrel 15. februára 2003, pred piatimi rokmi. <http://encyklopedia.sme.sk/c/3730278/hornicek-miroslav.html#ixzz0nXqHkTtr>, 10. 05. 2010.

³⁴ Zosobného rozhovoru zo dňa 24.4. 2010

„Herec v detskom predstavení to má práve tak ťažké, ako herec, hovorme mu „klasicky dramatický“ ak nie ťažšie. Musí byť komplexnejšie vybavený. Spev je úplne prirodzený prvok, väčšina rozprávok je skoro operetných, musí sa uplatniť aj ako čiastočný cirkusový akrobat, herec sa musí na počkanie naučiť žonglovať alebo chodiť na choduliach. Nehovoriac o tom, že jednotlivé roprávky sa pripravujú žánrovo odlišne: A. Kretovu „Ružovú Aničku“ režisérka Táňa Jánošová poňala ako balet, lebo ona sama je pani baletka s veľkým B tak sa na javisku baletilo. (premiéra 30. 11. 2008), Miroslav Kasprzyk je mím, jeho „Zázračná krhlička“ (premiéra 22. 06. 2008) je klauniáda s prvkami pantomími.. Keď mám byť „naopak“ v B. Papazovových Gebuliakoch (réžia P. Kuba, premiéra 08. 03. 1987) tak podľa režiséra musím stáť na hlave. Tak som sedemnáť minút stál na hlave a gestikuloval nohami. Divadlo pre deti musí byť pestré a napĺňanie tejto pestrosti je vecou herectva.“³⁵

3. 7 A. Medúz a jeho „veľké postavy“

Albín Medúz vydržal v jednom divadle v Spišskej Novej Vsi 30 rokov. Mnohí, hlavne maldí herci prichádzajú a po čase odídu niekam inam. Okrem iných v Spišskom divadle začínali aj takí herci ako Sidi Tóbias, Dana Košická alebo Viliam Rozboril.

Albín Medúz odohral v Spišskom divadle viacero tzv. „veľkých postáv“

- TIBERGE – V. Nezval, Manon Lescout, réžia J. Synkanic premiéra 12.3 1982
„Zo šestnástich účinkujúcich, nevynímajúc hlavných predstaviteľov nevynikol okrem Albína Medúza v role Tibergea ani jeden, ktorý by sa bol priblížil k umelecky uspokojujúcej interpretácii svojho textu zvýraznením jeho poetickej krásy, v ktorej tlčie ľudské srdce po okraj naplnené vášnou láskou a sebažertvy.“³⁶
- MIŠA ZEMCOV – A. Arbuzov, Kruté hry, réžia J. Šilan, premiéra 13.10. 1982
- PROFESOR – A. Vampilov, Rozlúčka v júni, réžia M. Košický, premiéra 22.4. 1984
- TIMUR - C. Gozzi, Turandot, réžia M. Košický, premiéra 30.9. 1984
- PORUČÍK – P. Hajdúk, Ostrov, réžia M. Košický, premiéra 5.5. 1985

³⁵ Z osobného rozhovoru zo dňa 24.4. 2010

³⁶ G. Mačugová, in: Manon Lescout – Ľud, Bratislava 08. 05. 1982

„A takáto hra chce herca. Chce ľudského tlmočníka, tlmočníka ľudskej duše v celej nahote a pravde a nie ilustrátora vonkajšieho konania. Albín Medúz dal svojej postave iné ľudské dimenzie a priniesol na javisku aj akúsi tajomnú tragickosť svojho poslania.“³⁷

- TEORETIK – J. Giraudoux, Trójska vojna nebude, režia M. Košický, premiéra 11.5. 1986
  - PREDSEDA – J. Kocianová, Kolkáren, režia M. Košický, premiéra 7.2.1988
- „Naložené bremeno by hercky neutiahli ani výraznejšie individuality, vari s výnimkou J. Frináka a A. Medúza.“³⁸
- JACK – S. Brejdygant, Skúška, režia I. Milanov, premiéra 8.10.1988
  - PÁN ONDREJ – W. Shakespeare, Večer trojkráľový, režia I. Milanov, premiéra 12.2. 1989
  - KOORDINÁTOR – C. Ajtmatov, Popravisko, režia V.S. Spesivcev, premiéra 23.4. 1989
  - KIRILLOV – F. M. Dostojevský, Besi, režia V.S. Spesivcev, premiéra 17.12. 1989
  - ACHILES – J. Offenbach, P. Hacks, Krásna Helena, režia M. Košický, premiéra 5.4.1991
  - GENERÁL – P. A. Breál, Kuca paca, režia I. Holub, premiéra 14.5. 1991
  - MERKUCIO – W. Shakespeare, Romeo a Júlia, režia V.S. Spesivcev, premiéra 11.10.1991
  - JEHO EXCELENCIA – Jeho excelencia, I, Rusník, režia, M. Košická, premiéra 26.3.1992
  - UČITEĽ - F. Durrenmatt, Návšteva starej dámy, režia M. Košický, premiéra 15.10. 1993
  - PETER – C. Klauzel, Zvestivanie, režia M. Spišák, premiéra 17.1. 1992
  - XX – S. Mrožek, Emigranti, režia M. Košický, premiéra 14.12. 1995
  - INKVIZÍTOR, J. Anouilh, Škovárook, režia M. Košický, premiéra 17.10.1996
  - BRAT – A. Charpentier, Catherine, režia F. Držík, premiéra 9.4. 1999
  - GOLDBERG – G. Tabori, Goldbergovské variácie, režia M. Košický, premiéra 29.9. 2000
  - GERONT, Moliere, Scapenové šibalstvá, režia T. Svoboda, premiéra 16.2.2001
  - KOMORNÍK – W. Gombrowitz, Ivona princezná burgunská, režia A. Rozhin, premiéra 30.11. 2001

---

³⁷ A. Kret, Krok k hereckému divadlu, Ľud. Bratislava 6.6. 1985

³⁸ L. Petraško, dve premiéry na pobočnej scéne DJZ v Spišskej Novej Vsi, východoslovenské noviny 1.4. 1988

- MORDECHAI – ľudová hra, Ester, réžia M. Košický, premiéra 20.12. 2003
- OTTO – T. Ferko, Niekoľko klope na dvere, réžia M. Košický, premiéra 27.1. 2006
- LOPUŠKYN - I. Stodola, Čaj u pána senátora, réžia M. Gerbocová, premiéra 12.3.2006
- ŠIVEC – I. Bukovčan, Slučka pre dvoch, réžia M. Gerbocová, premiéra 8.6.2007
- PIŠTA – S. Chalupka, Bendegúz, réžia M. Košický, premiéra 5.10. 2007
- BOLŠOV – Ostrovský, Bankrot, réžia J. Sládeček, premiéra 29.9. 2009

„Je otázne či v divdelných predstaveniach jedstujú malé alebo veľké postavy. V rozprávkach je to jasné. Väčšina z nich je postavených na syntetickom princípe. „Divadlo ktoré hovorí, tancuje a spieva.“³⁹ V nich je herec súčasťou celku. Ťažko tu uvažovať o malosti alebo veľkosti. Podstatné je, aby detský divák všetky postavy prijímal rovnocenne, ani jedna nezostala nepovšimnutá.

Každý mladý herec sníva o postavách ako je Romeo, Hamlet, Harpagon, Král Lear. Všetko má svoj čas. Ako som už bol spomenul, v osemnástich rokoch som hral Macka Messera v žobrácej opere. Môj život herca – aj keď ešte neprofesionála začal veľkou postavou. A celý ďalší život som sa snažil a snažím sa urobiť každú postavu tak, aby si ma divák zapamätal a odniesol z divadla vo svojom vedomí domov. A myslím, že práve toto je hlavným poslaním každého herca. V osemdesiatich rokoch deti na mňa na ulici pokrikovali „Hadí princ“⁴⁰, teraz keď už mám svoj vek, pokrikujú „Strašiak“⁴¹, lebo tu naozaj hrám strašiaka.“⁴²

Herec profesionálneho divadla v Spišskej Novej Vsi

Sezóna 1980 - 1981

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
J. Verne M. Vojteková	Neuveriteľné dobrodružstvá Brarsacovej výpravy v Afrike	J. Rihák	Hra pre mládež	11. 12. 1980
S. Maršak	O dvanástich mesiačikoch	Fatin al Jarah	Rozprávka	28. 02. 1981

³⁹ I. Osolsobje: Divadlo které mluví, tančí a spíva, Suprafon 1978

⁴⁰ Ján Stacho, Hadí princ, réžia J. Sinkanič, premiéra 1982

⁴¹ Prázmári Macek, O dorotke, réžia V. Kivader, premiéra 2010

⁴² Z osobného rozhovoru zo dňa 24.4. 2010

J. Stacho	Hadí princ	J. Simkanič J. Rihák	Rozprávka	22. 05. 1981
J. Palárik	Dobrodružstvo pri obžinkoch	J. Ondrejka	Veselohra	18. 09. 1981
V. Nezval	Manon Lescautová	M. Procházka	Dráma	12. 03. 1982
L. Farkaš	Tri prasiatka	B. Michalský	Rozprávka	16. 05. 1982

Sezóna 1982/1983

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
A. Arbuzov	Kruté hry	M. Andráš	Hra	03. 10. 1982
C. Goldoni	Klamár	B. Hečko	Komédia	16. 01. 1983
O. Tabakov L. Ustinov	Snehulienka a sedem...	E. Lavárska	Rozprávka	12. 03. 1983
R. Uhlár	Princezná Maru	B. Uhlár	Klauniáda	24. 04. 1983

Sezóna 1983/1984

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
I. Stodola	Jožko Púčik a jeho kariéra	Jaroslav Sisák	Veselohra	27. 11. 1983
O. Lichardová	Filip a Rozabela	J. Simkanič	Rozprávka	05. 02. 1984

A. Vapilov	Rozlúčka v júni	M. Košický	Hra	22. 04. 1984
C. Gozzi	Turandot	M. Košický	Spevohra	30. 09. 1984
P. Hajdúk	Ostrov	M. Košický	Hra	05. 05. 1985

Sezóna 1985/1986

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
C. Collodi A. Medúz T. Babičová	Pinocchio	L. Midriak	Commedia dell arte pre deti	22. 09. 1985
O. Sekora P. Slunečko	Ferdo mravec	M. Košický	Rozprávka	01. 12. 1985
S. Štepka	Čierna ovca	J. Sisák	Veselohra	09. 02. 1986
J. Giraudoux	Trójska vojna nebude	M. Košický	Hra	11. 05. 1986
J. Synková	Malá čarodejnica	E. Spišák	Rozprávka	22. 06. 1986

Sezóna 1986/1987

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
J. Hollý	Kubo	R. Kratochvíl	Veselohra	19. 10. 1986
M. Fehér	Hracia skrinka	M. Fehér	Rozprávka	14. 12. 1986

B. Papazov	Gebuliaci	P. Kuba	Rozprávka	08. 03. 1987
A. Kret	Povedzte mojej materi	M. Košický	Hra	17. 05. 1987
M. Gorkij M. Košický J. Szabadoš	Dankovo srdce	M. Košický	Rockova opera	27. 09. 1987
E. Tálská	Jabloňová princezná	I. Milanov	Rozprávka	22. 11. 1987
J. Kociánová J. Kot	Kolkáreň	M. Košický	Hra	07. 02. 1988
Z. Majová R. Zylinski Amarylis , Bom	Titus, Romko a Atomko	J. Šilan	Rozprávka	17. 04. 1988

Sezóna 1988/1989

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
S. Brejdygant	Skúška	I. Milanov	Hra	08. 10. 1988
A. Tkáčová	Zlatá brána v divadle alebo Zlá, tá brána	M. Košický	Rozprávka	09. 10. 1988
W. Letki	Len sa nezlomiť	I. Milanov	Rozprávka	21. 11. 1988
W. Shakespeare	Večer trojkraľový alebo Čokoľvek chcete	I. Milanov	Komédia	12. 02. 1989
Č. Ajtmatov V. Spesivcev	Popravisko	V. Spesivcev	Hra	23. 04. 1989

Sezóna 1989/1990

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
E. M. Dostojevskij, V. Spesivcev	Besi	V. Spesivcev M. Košický	Tragédia	17. 12. 1989
M. Košický	Zlatá rybka	M. Košický	Rozprávka	08. 04. 1990

Sezóna 1990/1991

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
E. Midriaková	Stromček	E. Midriak	Rozprávka	09. 10. 1990
J. Anouilh	Becket alebo božia česť	M. Košický	Hra	26. 10. 1990
L. Farkaš	Tri prasiatka a vlk	Š. Labanc	Rozprávka	21. 01. 1991
J. Offenbach P. Hacks	Krásna Helena	M. Košický	Spevohra	05. 04. 1991

Sezóna 1991/1992

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
W. Shakespeare	Romeo a Júlia	V. Spesivcev M. Košický	Dráma	11. 10. 1991
I. Stodola	Bačova žena	M. Košický	Dráma	18. 02. 1992
I. Rusnák	Jeho Excelencia	M. Košický	Hra	26. 03. 1992

Sezóna 1992/1993

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
F. Dürrenmatt	Návšteva starej dámy	M. Košický	Dráma	15. 10. 1992
P. Claudel	Zvestovanie	M. Spišák	Dráma	17. 12. 1992
V. Jerofejev V. Mozgalin	Moskva - Petušky	V. Mozgalin	Hra	24. 02. 1993

Sezóna 1993/1994

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
E. Fifiková	Drak	R. Hornák	Rozprávka	21. 10. 1993
Miro Košický	Výjavy zo života mesta (Spiša)	M. Košický	Inscenačný projekt	26. 11. 1993
P. Dobšinský I. Rusnák	Starý Bodrík a vlk	M. Košický	Rozprávka	13. 02. 1994

Sezóna 1994/1995

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
P. Shaffer	Čierna komédia	J. Zeman	Komédia	19. 11. 1994
M. Twain M. Čibénková	Tom Sawyer	T. Rosický	Hra pre mládež	23. 04. 1995

Sezóna 1995/1996

Autor	Incenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
J. G. Tajovský J. M. Synge	Ženy (Matka, Vtôni doliny)	M. Košický	Dráma	21. 09. 1995
S. Mrožek	Emigranti	M. Košický	Dráma	14. 12. 1995
C. Collodi A. Medúz T. Babničová	Pinocchio	A. Medúz	Commedia dell arte pre deti	31. 03. 1996
E. Brill K. Gärtnerová	Dobrodružstvá zbojníka Rumcajza	T. Rosický	Rozprávka	01. 06. 1996

Sezóna 1996/1997

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
J. Anouilh	Škovránok	M. Košický	Dráma	17. 10. 1996
M. Košický	Rozprávka skoro vianočná	M. Košický	Rozprávka	08. 12. 1996
B. Uhlár	Princezná Maru	A. Medúz	Klauniáda	02. 02. 1997

Sezóna 1997/1998

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
A. Medúz	Dievča z Reykjavíku	A. Medúz	Absurdita	26. 09. 1997
P. Kuba J. Lapšanský A. Medúz	Ja nie som odpad!	P. Kuba	Inscenačný projekt	22. 01. 1998
M. Reventbergová	Melé divé zvieratko	J. Lapšanský	Rozprávka	16. 05. 1998

Sezóna 1998/1999

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
M. Košický	Výjavy zo života mesta (Spiša) II	M. Košický	Inscenačný projekt	09. 10. 1998
A. Ch. Charpentier	Catherine	F. Držík	Dráma	09. 04. 1999

Sezóna 1999/2000

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
P. Dobšinský M. Košický	Dobšinského rozprávky III. (Traja Zhavranelí bratia, O troch grošoch)	M. Košický	Rozprávka	12. 09. 1999
V. Andrejevič S. Prokofievová P. Cibula	Kráľ harabúrd	F. Držík	Rozprávka	24. 10. 1999
P. Valo	Mauzóleum	M. Košický	Hra	03. 03. 2000
M. Košický	Stopy slova a písma	M. Košický	Incenačný projekt	30. 06. 2000

Sezóna 2000/2001

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
G. Tabori	Goldbergovské variácie	M. Košický	Hra	29. 09. 2000
P. Cibula	Posledná vodnícka rozprávka	A. Medúz	Rozprávka	12. 11. 2000
J. B. Molière	Scapinove šibalstvá	T. Svoboda	Komédia	16. 02. 2001

Sezóna 2001/2002

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
W. Gombrowicz	Ivona, princezná burgundská	A. Rozhin	Hra	30. 11. 2002
M. Twain M. Čibeková	Tom Sawyer	T. Rosický A. Medúz	Hra pre mládež	24. 03. 2002

Sezóna 2002/2003

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
I. Stodola	Bačova žena	M. Košický	Dráma	05. 10. 2002
Š.Kasarda	Martinko Kinkaš	M. Košický F. Držík	Rozprávka	06. 10. 2002

Sezóna 2003/2004

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
A. Medúz	Zlatovláska	M. Košický	Rozprávka	05. 10. 2003
N. V. Gogol'	Revízor	M. Košický	Komédia	14. 11. 2003
	Ester	M. Košický	Stredoveká ľudová hra	20. 12. 2004
C. Gozii	Princezná Turandot	M. Košický	Spevohra	02. 04. 2004

Sezóna 2004/2005

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
W. Shakespeare	Sen noci svätajánskej po štyristo rokoch	M. Gerbocová	Komédia	22. 04. 2005

Sezóna 2005/2006

Autor	Incenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
J. Chalupka	Kocúrkovo	M. Košický	Komédia	09. 09. 2006
T. Ferko	Nieko klope na dvere	M. Košický Š. Fejko	Hra	27. 01. 2006
L. Harmaňoš	Polárna rozprávka	M. Gerbocová	Rozprávka	26. 02. 2006
I. Stodola	Čaj u pána senátora	M. Gerbocová	Veselohra	12. 05. 2006

Sezóna 2006/2007

Autpr	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
J. Beňo M. Košický	O Kubovi najkubovskejšiemu na svete	M. Košický	Rozprávka	02. 09. 2006

Sezóna 2007/2008

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
Ivan Bukovčan	Slučka pre dvoch	M. Gerbocová	Hra	08. 06. 2007
S. Chalupka	Bendeguz	M. Košický	Komédia	05. 10. 2007
Makarian	Brána slnka	M. Gerbocová	Rozprávka	27. 04. 2008
M. Kasprzyk	O zázračnej krhličke	M. Kasprzyk	Klauniáda	22. 06. 2008

Sezóna 2008/2009

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
A. Kret	Na mescickom tarhu	M. Gerbocová	Ludová hra	02. 10. 2008
A. Kret	O ružovej Aničke	T. Janošová	Rozprávka	30. 11. 2008
	Jarné prebudenie	M. Gerbocová	Hra pre mládež	27. 02. 2009
Š. Kasarda	Martinko Klinkaš	A. Medúz	Rozprávka	09. 06. 2009

Sezóna 2009/2010

Autor	Inscenácia	Režisér	Žáner	Premiéra
Ostrovsky	Bankrot	J. Sládeček	Komédia	25. 09. 2009
J. Pražmári	O Dorotke	V. Kivader	Rozprávka	21. 02. 2010

Použitá literatúra:

1. Kol. autorov, :Encyklopédia dramatických umení Slovenska, Bratislava: 1989.
2. Kret, A.: Pätnásť rokov od zániku posledného špecializovaného detského divadla na Slovensku, Slovenské divadlo, Vol. 55. no. 1 2007.
3. Andrejčáková, A.: Svet socializmu, SS: Dnes hráte pre mňa, 6.6. 1989.
4. Kret. A.: Spišské divadlo, Spišská Nová Ves, Spišská Nová Ves: 2006.
5. <http://www.rytier.sk/rytier/2000/4-00/2000.html>
6. Lapšanský, J.: Výhonky slovanského venca, Festival v Moskve: 1997.
7. http://kultura.pravda.sk/karol-calik-deti-nesmiem-sklamat-ani-klamati-f2t-sk_kfilm.asp?c=A100104_091807_sk_kfilm_p20,%2010.%2005.%202010.

8. Marčugová, M.: In: Manon Lescout – Ľud., Bratislava: 1982.
9. Kret, A.: Krok k hereckému divadlu, Ľud., Bratislava: 1985.
10. Petraško, L.:Dve premiéry na pobočnej scéne DJZ v Spišskej Novej Vsi, Východoslovenské noviny: 1988.
11. Osolsobje, I.:Divadlo ktoré mluví, tančí a spíva, Suprafon: 1978.